

УДК 343.98:616.98:578.834.1

DOI https://doi.org/10.32782/galician_studies/law-2024-5-9**Тихоненко Сергій Олександрович**аспірант кафедри кримінально-правових дисциплін
Дніпровського державного університету внутрішніх справ
ORCID ID: 0009-0001-2921-6345

ДЕЯКІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ РОБОТИ СЛІДЧОГО ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ОТРИМАННЯМ ІНФОРМАЦІЇ З ОСОБИСТІСНИХ ДЖЕРЕЛ, ЗА УЧАСТІ ХВОРОЇ НА COVID-19 ОСОБИ

У статті досліджено особливості організації та проведення слідчих (розшукових) дій, пов'язаних з отриманням інформації з особистісних джерел, за участі осіб, хворих на COVID-19. Встановлено, що пандемія коронавірусної хвороби стала одним із найсерйозніших викликів для функціонування системи кримінальної юстиції та суттєво вплинула на організацію діяльності органів досудового розслідування. Обґрунтовано, що необхідність забезпечення безперервності кримінального провадження в умовах підвищеної епідемічної небезпеки зумовила потребу в адаптації традиційних криміналістичних рекомендацій до нових умов здійснення слідчої діяльності. Проаналізовано специфіку проведення допиту, одночасного допиту, пред'явлення для впізнання та інших слідчих (розшукових) дій, які передбачають безпосередній комунікативний контакт між учасниками кримінального провадження. Визначено, що особливість таких процесуальних дій в умовах пандемії полягає у необхідності поєднання завдань отримання повної та достовірної доказової інформації із забезпеченням належного рівня біологічної безпеки учасників кримінального провадження. Встановлено, що ризик інфікування під час проведення слідчих (розшукових) дій формується під впливом комплексу біологічних, організаційних, професійних і поведінкових чинників. Особливу увагу приділено аналізу негативного впливу протиепідемічних заходів на процес сприйняття невербальної інформації, встановлення психологічного контакту та реалізацію окремих тактичних прийомів допиту. Обґрунтовано доцільність використання відеоконференцз'язку, сучасних цифрових технологій, засобів індивідуального захисту та спеціальних організаційних алгоритмів як ефективних засобів мінімізації ризику поширення коронавірусної інфекції. Зроблено висновок, що пандемія COVID-19 сприяла формуванню нового напрямку криміналістичних досліджень, пов'язаного із забезпеченням біологічної безпеки під час проведення слідчих (розшукових) дій. Подальше вдосконалення організації діяльності слідчого потребує розроблення спеціалізованих криміналістичних рекомендацій щодо роботи з особами, хворими на інфекційні захворювання, а також інтеграції санітарно-епідемічних вимог до системи криміналістичного забезпечення досудового розслідування.

Ключові слова: COVID-19, SARS-CoV-2, досудове розслідування, слідча діяльність, слідчі (розшукові) дії, допит, відеоконференція, ризик інфікування, криміналістика, біологічна безпека, правоохоронна діяльність, пандемія.

Tykhonenko S. O. Some aspects of improving the work of an investigator during investigative (search) actions related to obtaining information from personal sources with the participation of a person sick of COVID-19

The article examines the organizational and tactical features of conducting investigative (search) actions related to obtaining information from personal sources involving persons infected with COVID-19. It is established that the coronavirus pandemic became one of the most significant challenges to the functioning of criminal justice systems and substantially affected the activities of pre-trial investigation bodies. The necessity of ensuring the continuity of criminal proceedings under conditions of increased epidemiological risk required the adaptation of traditional forensic recommendations to new conditions of investigative activity. The study analyzes the specific features of interrogations, simultaneous interrogations, identification procedures, and other investigative (search) actions that involve direct communicative interaction between participants in criminal proceedings. It is determined that the key challenge of conducting such procedural actions during the pandemic lies in balancing the need to obtain complete and reliable evidentiary information with the obligation to ensure an adequate level of biological safety for all participants. The article establishes that the risk of infection during investigative actions is shaped by a combination of biological, organizational, professional, and behavioral factors. Particular attention is paid to the negative impact of anti-epidemic measures on the perception of non-verbal information, the establishment of psychological contact, and the implementation of certain interrogation tactics. The expediency of using videoconferencing technologies, modern digital communication tools, personal protective equipment, and specialized organizational algorithms as effective means of minimizing the spread of coronavirus infection is substantiated. It is concluded that the COVID-19 pandemic contributed to the emergence of

a new direction in forensic research related to ensuring biological safety during investigative (search) actions. Further improvement of investigative activities requires the development of specialized forensic recommendations for working with persons suffering from infectious diseases, as well as the integration of sanitary and epidemiological requirements into the system of forensic support for pre-trial investigations.

Key words: COVID-19, SARS-CoV-2, pre-trial investigation, investigative activity, investigative (search) actions, interrogation, videoconferencing, infection risk, criminalistics, biological safety, law enforcement activity, pandemic.

Постановка проблеми. Пандемія коронавірусної хвороби COVID-19 стала безпрецедентним викликом для функціонування практично всіх державних інституцій, у тому числі органів досудового розслідування. На відміну від більшості інших кризових явищ, пандемія створила ситуацію, за якої безпосереднє міжособистісне спілкування, що традиційно становить основу слідчої діяльності, перетворилося на потенційне джерело небезпеки для здоров'я її учасників.

Саме тому особливої актуальності набуває дослідження шляхів оптимізації роботи слідчого під час проведення слідчих (розшукових) дій, пов'язаних з отриманням інформації з особистісних джерел [1; 2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика COVID-19 стала предметом численних наукових досліджень у галузі медицини, епідеміології, біології, соціології та права. Значний внесок у дослідження механізмів передачі SARS-CoV-2 здійснили Всесвітня організація охорони здоров'я (WHO), Centers for Disease Control and Prevention (CDC), а також численні наукові колективи США, Великої Британії, Канади, Німеччини та інших держав [3; 4].

У вітчизняній науці питанням функціонування державних інституцій в умовах пандемії присвячені праці Антошука А.О., Гловюк І.В., Гризи О.В., Дрозд В.Г., Журавля В.А., Капліної О.В., Мірковця Д.М., Назарова В.В., Шепітька В.Ю., Тищенко В.В., Тertiшника В.М., Пирога І.В., Плетенця В.М., Погорельського М.А., Почтового М.М., Почтової Є.С., Рогальської В.В., Романова М.Ю., Тарасенка О.С., Татарова О.Ю., Фаринника В.І., Шаблістового В.В., Шевченка С.І., Шевчишена А.В., Юніна О.С. та інших дослідників [6-9; 11; 13-21].

Разом із тим аналіз сучасної наукової літератури свідчить про те, що переважна більшість досліджень має медичне або епідеміологічне спрямування. Натомість криміналістичні аспекти ризику інфікування COVID-19 під час проведення слідчих (розшукових) дій залишаються недостатньо розробленими.

Метою статті є визначення шляхів оптимізації роботи слідчого під час проведення слідчих (розшукових) дій, пов'язаних з отриманням інформації з особистісних джерел, за участі хворої на COVID-19 особи.

Виклад основного матеріалу. Слід зазначити, що отримання доказової інформації від людини традиційно посідає центральне місце у структурі досудового розслідування. Незалежно від рівня розвитку криміналістичної техніки, цифрових технологій та експертних досліджень, показання свідків, потерпілих, підозрюваних та інших учасників кримінального провадження залишаються одним із найбільш поширених джерел доказів. Саме тому допит, одночасний допит, пред'явлення для впізнання, слідчий експеримент та інші процесуальні дії, що ґрунтуються на вербальній комунікації, є невід'ємною складовою діяльності слідчого.

Разом із тим пандемія COVID-19 поставила під сумнів традиційні підходи до організації таких слідчих дій. Якщо до 2020 року основна увага криміналістів була зосереджена на забезпеченні процесуальної законності, психологічного контакту та ефективності тактичних прийомів, то після початку пандемії до цих завдань додалася необхідність гарантування епідеміологічної безпеки.

Особливість коронавірусної інфекції полягає у високій швидкості поширення повітряно-крапельним та аерозольним шляхом. Відповідно, будь-яка слідча (розшукова) дія, що передбачає тривале перебування декількох осіб у закритому приміщенні та активне мовне спілкування, автоматично створює додатковий ризик інфікування.

Саме тому пандемія COVID-19 продемонструвала необхідність перегляду окремих положень криміналістичної тактики. При цьому мова не йде про зміну процесуальної сутності слідчих (розшукових) дій. Навпаки, їх завдання залишаються незмінними. Трансформації потребують організаційні механізми та тактичні рекомендації, які забезпечують досягнення процесуальної мети в умовах біологічних загроз.

У криміналістичній літературі допит традиційно розглядається як інформаційно-психологічний процес спілкування між слідчим та допитуваною особою. Саме комунікативна природа допиту визначає його значення для розслідування кримінальних правопорушень. Під час допиту слідчий не

лише отримує інформацію про обставини кримінального провадження, але й оцінює поведінку особи, її реакції, емоційний стан, особливості мовлення, логіку викладення фактів та інші важливі характеристики [6].

Пандемія COVID-19 істотно вплинула на зазначені процеси. Використання захисних масок, дотримання фізичної дистанції, застосування прозорих захисних екранів та інші заходи протиепідемічного захисту суттєво ускладнили сприйняття невербальної інформації.

У звичайних умовах значна частина криміналістично значущої інформації отримується саме шляхом спостереження за мімікою, жестами, змінами кольору обличчя, рухами очей та іншими невербальними проявами. В умовах пандемії частина цих каналів сприйняття виявилася обмеженою або повністю недоступною [7].

Це, у свою чергу, вимагало від слідчих більшої уваги до змісту висловлювань допитуваного, логічної структури його повідомлень, особливостей голосу, темпу мовлення та інших вербальних характеристик.

Важливо зазначити, що пандемія вплинула не лише на сам процес отримання інформації, але й на психологічний стан усіх учасників кримінального провадження. Страх зараження, невизначеність щодо розвитку епідемічної ситуації, соціальна ізоляція та інші негативні чинники створювали додаткове психоемоційне навантаження.

У таких умовах традиційне завдання встановлення психологічного контакту між слідчим і допитуваним суттєво ускладнювалося. Якщо раніше психологічний контакт будувався переважно на особистому спілкуванні, довірчій атмосфері та безпосередній взаємодії, то під час пандемії ці механізми потребували адаптації до нових умов [8].

Особливого значення набуває попередня організація проведення слідчої (розшукової) дії. Практика функціонування органів досудового розслідування під час пандемії свідчить, що ефективність допиту значною мірою залежить саме від рівня підготовки до його проведення.

На нашу думку, система підготовки до проведення вербальних слідчих (розшукових) дій в умовах пандемії повинна включати чотири взаємопов'язані блоки: процесуальний; криміналістичний; організаційний; санітарно-епідемічний.

Процесуальний блок охоплює традиційні питання законності проведення слідчої дії, визначення її підстав, учасників та порядку здійснення.

Криміналістичний блок передбачає аналіз матеріалів кримінального провадження, планування допиту, визначення тактичних прийомів та прогнозування поведінки допитуваної особи.

Організаційний блок включає підготовку приміщення, технічних засобів фіксації, забезпечення явки учасників та створення умов для проведення процесуальної дії.

Санітарно-епідемічний блок є новим елементом, актуальність якого була обумовлена саме пандемією COVID-19. Його зміст полягає у створенні умов, які дозволяють мінімізувати ризик поширення інфекції під час проведення слідчих (розшукових) дій.

Таким чином, пандемія COVID-19 спричинила формування нового напрямку криміналістичних досліджень, пов'язаного з адаптацією організації та тактики проведення слідчих (розшукових) дій до умов біологічних загроз. Отриманий досвід свідчить про необхідність інтеграції санітарно-епідемічних вимог до системи криміналістичного забезпечення діяльності слідчого, що створює підґрунтя для подальшої модернізації організації досудового розслідування [9].

Пандемія COVID-19 стала фактором, який істотно вплинув не лише на організаційні аспекти діяльності органів досудового розслідування, але й на тактичні засади проведення окремих слідчих (розшукових) дій. Особливо це стосується процесуальних дій, пов'язаних з отриманням інформації з особистісних джерел, оскільки їх проведення традиційно базується на безпосередньому комунікативному контакті між слідчим та іншими учасниками кримінального провадження.

Особливої актуальності зазначена проблематика набуває у випадках, коли носієм доказової інформації виступає особа, у якої підтверджено захворювання на COVID-19 або наявні клінічні прояви, характерні для коронавірусної хвороби. У таких ситуаціях слідчий змушений одночасно вирішувати декілька взаємопов'язаних завдань: забезпечувати повноту та об'єктивність отримання доказової інформації, дотримуватися вимог кримінального процесуального законодавства та мінімізувати ризик інфікування інших учасників кримінального провадження.

На нашу думку, одним із найбільш ефективних шляхів оптимізації роботи слідчого в таких умовах є максимальне використання можливостей дистанційної процесуальної взаємодії. Практика

функціонування органів досудового розслідування під час пандемії підтвердила доцільність застосування відеоконференцз'язку під час проведення допитів, одночасних допитів та окремих інших слідчих (розшукових) дій, пов'язаних з отриманням інформації з особистісних джерел.

Використання відеоконференції дозволяє практично повністю усунути безпосередній контакт між слідчим та особою, яка є потенційним джерелом інфікування. При цьому забезпечується можливість отримання показань у режимі реального часу, спостереження за поведінкою допитуваного та здійснення технічної фіксації процесуальної дії. Важливо й те, що дистанційний формат проведення допиту значною мірою усуває психологічний дискомфорт, пов'язаний зі страхом зараження, що позитивно впливає на якість комунікації між учасниками кримінального провадження.

Наступним напрямом оптимізації діяльності слідчого є ретельне планування проведення слідчої (розшукової) дії. У випадках, коли проведення допиту або іншої процесуальної дії неможливо організувати дистанційно, доцільним є максимальне скорочення часу безпосереднього контакту між її учасниками. З цією метою слідчий повинен заздалегідь визначити перелік обставин, які підлягають встановленню, сформулювати систему запитань та підготувати необхідні матеріали кримінального провадження.

Особливого значення в умовах пандемії набуває питання вибору місця проведення процесуальної дії. За участі хворої на COVID-19 особи доцільним є використання приміщень, які відповідають вимогам санітарно-епідемічної безпеки, мають належний рівень вентиляції та дозволяють забезпечити фізичне дистанціювання між учасниками кримінального провадження. У випадках перебування особи на стаціонарному лікуванні проведення допиту може бути організоване безпосередньо у медичному закладі з дотриманням усіх вимог протиепідемічного режиму.

Окрему групу заходів становлять засоби індивідуального захисту. Аналіз практики діяльності правоохоронних органів у період пандемії свідчить, що використання захисних масок, респіраторів, рукавичок, захисних окулярів та антисептичних засобів стало обов'язковим елементом організації роботи слідчого. Водночас застосування таких засобів повинно поєднуватися із криміналістичними рекомендаціями щодо підтримання психологічного контакту з учасниками процесуальної дії [14].

Важливим напрямом оптимізації роботи слідчого є також удосконалення технічної фіксації процесуальної діяльності. Пандемія COVID-19 продемонструвала доцільність більш широкого використання аудіо- та відеозапису під час проведення слідчих (розшукових) дій. Це дозволяє не лише забезпечити більш повне документування отриманої інформації, але й мінімізувати необхідність повторного проведення допитів, що безпосередньо впливає на зниження ризику поширення інфекції [18].

На нашу думку, перспективним напрямом подальшого розвитку криміналістичного забезпечення діяльності слідчого є формування спеціальних алгоритмів проведення слідчих (розшукових) дій за участі осіб, хворих на інфекційні захворювання. Такі алгоритми повинні поєднувати процесуальні, криміналістичні, організаційні та санітарно-епідемічні рекомендації та враховувати специфіку конкретної слідчої ситуації.

Висновки. Таким чином, пандемія COVID-19 засвідчила необхідність перегляду традиційних підходів до організації отримання доказової інформації з особистісних джерел. Основними шляхами оптимізації роботи слідчого в зазначених умовах є використання дистанційних технологій, удосконалення планування слідчих (розшукових) дій, забезпечення належного рівня санітарно-епідемічної безпеки, застосування сучасних засобів технічної фіксації та розроблення спеціалізованих криміналістичних рекомендацій для роботи з особами, хворими на COVID-19.

Література:

1. Конституція України : від 28.06.1996 № 254к/96-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
2. World Health Organization. COVID-19 Strategic Preparedness and Response Plan (SPRP 2021). Geneva : WHO, 2021. 84 p.
3. World Health Organization. WHO's Response to COVID-19: 2021 Annual Report. Geneva : WHO, 2022. 88 p.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>
5. Почтовий М.М. Кримінально-правова охорона честі та гідності особи у законодавстві України. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2023. № 1. С. 210-215.
6. Столітній А.В. Електронне правосуддя та цифрова трансформація кримінального процесу. Київ : Норма права, 2022. 352 с.
7. Чиж С.А. Сучасний стан розвитку наукових уявлень про доказування у кримінальному процесі. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2024. №1 (31). С. 996-1006.

8. Журавель В.А. Криміналістичні методики розслідування злочинів. Харків : Право, 2022. 486 с.
9. Каліновська М.О. Особливості кримінального процесуального доказування під час застосування запобіжних заходів на стадії досудового розслідування: дис. канд. юрид. наук. Львів, 2024. 251 с.
10. Міністерство охорони здоров'я України. Стандарти медичної допомоги «Коронавірусна хвороба (COVID-19)». Київ, 2024.
11. Гунченко Д.І. Обрання, зміна та скасування заходів забезпечення кримінального провадження на стадії досудового розслідування за ініціативою сторони захисту : дис. ... д-ра філософії. Одеса, 2024. 212 с.
12. Про захист населення від інфекційних хвороб : Закон України від 06.04.2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1645-14>
13. Почтовий М.М. Методологічні та практичні засади публічності та диспозитивності у кримінальному процесі : дис. д-ра юрид. наук : 12.00.09 / Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ. Дніпро, 2021. 463 с.
14. Назаров В.В. Електронне кримінальне провадження: перспективи розвитку. Київ : Юстініан, 2023. 248 с.
15. Почтовий М.М. Про співвідношення публічних і приватних інтересів у кримінальному судочинстві. *Юридична наука*. 2020. № 8. С. 190-195.
16. Сидоренко Д.В. Забезпечення прав учасників кримінального провадження під час проведення судової експертизи : дис. ... д-ра філософії. Харків, 2024. 242 с.
17. Почтовий М.М. Теоретичні, правові та праксеологічні засади публічності та диспозитивності у кримінальному процесі : монографія. Дніпро : Біла К. О., 2021. 463 с.
18. Гловюк І.В. Досудове розслідування: теорія і практика. Одеса : Фенікс, 2020. 470 с.
19. Тищенко В.В. Криміналістичне забезпечення розслідування злочинів. Одеса : Гельветика, 2021. 428 с.
20. Почтовий М.М. Про сутність інтересу у кримінальному процесі. *Юридична наука*. 2020. № 7. С. 222-228.
21. Тищенко С.В. Взаємодія прокурора та слідчого судді у кримінальному процесі України : дис. ... д-ра філософії. Донецьк, 2024. 249 с.

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine]: vid 28.06.1996 № 254k/96-VR URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>. [in Ukrainian].
2. World Health Organization. COVID-19 Strategic Preparedness and Response Plan (SPRP 2021). Geneva : WHO, 2021. 84 p. [in English].
3. World Health Organization. WHO's Response to COVID-19: 2021 Annual Report. Geneva : WHO, 2022. 88 p. [in English].
4. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine]: vid 13.04.2012 № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> [in Ukrainian].
5. Pochtovyi, M.M. (2023). Kryminalno-pravova okhorona chesti ta hidnosti osoby u zakonodavstvi Ukraini [Criminal-legal protection of honor and dignity of the person in the legislation of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnogo universytetu vnutrishnikh sprav*. № 1. pp. 210-215. [in Ukrainian].
6. Stolitnii, A.V. (2022). Elektronne pravosudivnia ta tsyfrova transformatsiia kryminalnogo protsesu [Electronic justice and digital transformation of the criminal process]. Kyiv : Norma prava, 352 p. [in Ukrainian].
7. Chyzh, S.A. (2024). Suchasnyi stan rozvytku naukovykh uiaвлен pro dokazuvannia u kryminalnomu protsesi [Current state of development of scientific ideas about evidence in the criminal process]. *Visnyk Kryminolohichnoi asotsiatsii Ukrainy*. №1 (31). p. 996-1006. [in Ukrainian].
8. Zhuravel, V.A. (2022). Kryminalistychni metodyky rozsliduvannia zlochyniv [Forensic methods of investigating crimes]. Kharkiv : Pravo, 486 p. [in Ukrainian].
9. Kalinovska, M.O. (2024). Osoblyvosti kryminalnogo protsesualnogo dokazuvannia pid chas zastosuvannia zapobizhnykh zakhodiv na stadii dosudovoho rozsliduvannia [Peculiarities of criminal procedural evidence during the application of preventive measures at the stage of pre-trial investigation]: dys. kand. yuryd. nauk. Lviv, 251 p. [in Ukrainian].
10. Ministerstvo okhorony zdorovia Ukrainy. Standarty medychnoi dopomohy «Koronavirusna khvoroba (COVID-19)» [Ministry of Health of Ukraine. Standards of medical care “Coronavirus disease (COVID-19)”]. Kyiv, 2024. [in Ukrainian].
11. Hunchenko, D.I. (2024). Obrannia, zmina ta skasuvannia zakhodiv zabezpechennia kryminalnogo provadzhennia na stadii dosudovoho rozsliduvannia za initsiatyvoiu storony zakhystu [Selection, change and cancellation of measures to ensure criminal proceedings at the stage of pre-trial investigation at the initiative of the defense party]: dys. ... d-ra filosofii. Odessa, 212 p. [in Ukrainian].
12. Pro zakhyst naseleння vid infektsiinykh khvorob : Zakon Ukrainy [On the protection of the population from infectious diseases: Law of Ukraine] vid 06.04.2000. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1645-14> [in Ukrainian].
13. Pochtovyi, M.M. (2021). Metodolohichni ta praktychni zasady publichnosti ta dyspozytyvnosti u kryminalnomu protsesi [Methodological and practical principles of publicity and dispositiveness in criminal proceedings]: dys. d-ra yuryd. nauk : 12.00.09 / Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav. Dnipro, 463 p. [in Ukrainian].

14. Nazarov, V.V. (2023). Elektronne kryriminalne provadzhennia: perspektyvy rozvytku [Electronic criminal proceedings: development prospects]. Kyiv : Yustinian, 248 p. [in Ukrainian].

15. Pochtovyi, M.M. (2020). Pro spivvidnoshennia publicnykh i pryvatnykh interesiv u kryriminalnomu sudochynstvi [On the correlation of public and private interests in criminal proceedings]. *Yurydychna nauka*. № 8. pp. 190-195. [in Ukrainian].

16. Sydorenko, D.V. (2024). Zabezpechennia prav uchasnykiv kryriminalnoho provadzhennia pid chas provedennia sudovoi ekspertyzy [Ensuring the rights of participants in criminal proceedings during forensic examination]: dys. ... d-ra filosofii. Kharkiv, 242 p. [in Ukrainian].

17. Pochtovyi, M.M. (2021). Teoretychni, pravovi ta prakseolohichni zasady publichnosti ta dyspozytynosti u kryriminalnomu protsesi : monohrafiia [Theoretical, legal and praxeological principles of publicity and dispositivity in criminal proceedings: monograph]. Dnipro : Bila K.O., 463 p. [in Ukrainian].

18. Hloviuk, I.V. (2020). Dosudove rozsliduvannia: teoriia i praktyka [Pre-trial investigation: theory and practice]. Odesa : Feniks, 470 p. [in Ukrainian].

19. Tishchenko, V.V. (2021). Kryriminalistychne zabezpechennia rozsliduvannia zlochyniv [Forensic support for the investigation of crimes]. Odesa : Helvetyka, 428 p. [in Ukrainian].

20. Pochtovyi, M.M. (2020). Pro sutnist interesu u kryriminalnomu protsesi [Legal science]. *Yurydychna nauka*. № 7. pp. 222-228. [in Ukrainian].

21. Tyshchenko, S.V. (2024). Vzaiemodiia prokurora ta slidchoho suddi u kryriminalnomu protsesi Ukrainy [Interaction of the prosecutor and the investigating judge in the criminal process of Ukraine]: dys. ... d-ra filosofii. Donetsk, 249 p. [in Ukrainian].